

[Indenrigsministeren.]

euforiserende stoffer er der nærmere redegjort for forskningen af cannabisproblematikken. Selv om cannabis ikke har helt de samme farlige egenskaber og virkninger, der karakteriserer opiater, lsd og centralstimulerende stoffer, er der grund til at understrege, at læger og pædagoger ser med megen alvor på de skadevirkninger, som er konstateret i forbindelse med misbrug af stoffet. Navnlig synes indtagelse af cannabis at indebære særlige risici for de helt unge. Der foreligger dog endnu ikke forskningsresultater, der nærmere kan belyse omfanget af de vedvarende psykiske og eventuelle somatiske skadevirkninger.

Fortalerne for legalisering af cannabis har især henvist til de sociale og personligheds-mæssige skadevirkninger i forbindelse med kriminalisering af unge, der ikke accepterer forbudet. Sådanne skadevirkninger bør ikke underkendes, om end de i betydelig grad er formindsket gennem den danske sanktionspraksis. Omfanget af disse skadevirkninger er desuden — ligesom store dele af den øvrige forskning af cannabisproblematikken — ikke udformet i tilstrækkeligt omfang.

Forudsætningen for at foretage en afgørende ændring af retstilstanden må være, at forskningen kan udtale sig væsentlig mere sikkert om skadevirkningerne af cannabis-misbrug og om de sociologiske problemer. Der foregår i disse år en betydelig international forskning af disse omfattende og komplicerede spørgsmål, og Danmark kan og bør yde sit bidrag til denne forskning. Man må imidlertid være forberedt på, at det ikke er sandsynligt, at der i overskuelig fremtid vil blive skabt et sådant nødvendigt videnskabeligt grundlag for en ændret politisk stillingtagen. Derimod er jeg overbevist om, at de allerede konstaterede skadevirkninger ved cannabis-misbrug giver al god grund til at opretholde forbudet.

Hertil kommer, at hensynet til andre lande, herunder Danmarks forpligtelse efter FN's enkeltkonvention af 1961, helt udelukker, at der kan ske ensidig dansk legalisering.

Bemærkningerne til lovforslaget indeholder endvidere omtale af spørgsmålet om behovet for yderligere hjemmel for administrative tvangsindgreb. Spørgsmålet er omtalt mere udførligt i kontaktudvalgets redegørelse.

Det er indenrigsministeriets og justitsministeriets opfattelse, at behandlingen af de unge stofmisbrugere i videst mulig udstrækning bør søges gennemført på frivilligt grundlag, og at der derfor ikke er behov for udvidelse af hjemmelen for at anvende administrative tvangsregler.

Med hensyn til lovforslagets § 2 skal jeg henvise til de allerede nævnte foranstaltninger for justitsministeriets område og til bemærkningerne til lovbestemmelsen.

Med de her nævnte bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling, idet jeg endnu en gang vil betone, at regeringen er indstillet på at foretage en fortsat intensivning af foranstaltningerne mod narkotikamisbruget, og at der ikke mindst bør lægges øget vægt på de foranstaltninger, der kan tjene til at forebygge mod narkotikamisbrug. Det er mit håb, at såvel de unge selv som deres forældre og skole, massemedierne og andre vil bidrage til, at der i stadig større omfang ydes en effektiv — og gerne utraditionel — forebyggende indsats.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om afgift af vin og frugtvin m. m.*

Den gældende beskatning af vin og frugtvin består dels af en afgift, der berigtiges i forbindelse med, at varerne banderoleres, dels af en produktionsafgift på dansk frugtvin, som berigtiges ved varernes udlevering fra frugtvinfabrikken, eller — hvis varerne er banderoleret af fabrikken inden udleveringen — ved varernes banderolering.

Efter lovforslaget sker der en sammenlægning af disse to afgifter, således at der i fremtiden vil gælde ensartede regler for berigtigelsen og indbetalingen af afgiften, hvad enten der er tale om dansk frugtvin eller om indført vin.

Efter lovforslaget sker der endvidere en teknisk omlægning af beskatningen, idet virksomhederne, der betaler afgiften til statskassen, får adgang til at vælge imellem, om de — som hidtil — vil berigtige afgiften i forbindelse med banderoleringen, eller om de vil berigtige afgiften i forbindelse med varernes udlevering fra virksomheden i banderoleret stand.

Fra vinbranchens side tillægger man det

[Finansministeren.]

stor betydning, at virksomhederne opnår denne adgang til at berigtige afgiften i takt med udleveringen. Varenes afgiftsberigtigelse kommer herved til at foregå på samme måde, som for spiritusafgiftens vedkommende blev gennemført ved lov om afgift af spiritus af 29. marts 1969. Dette er en regnskabsmæssig fordel, og dette gælder i særlig grad for virksomheder, der går over til at anvende moderne edb-systemer.

Omlægningen vil samtidig betyde, at vinhandlerne kan rationalisere arbejdsgangen i virksomhederne, idet de kan lade aftapning, etikettering og banderolering foregå i en fortløbende arbejdsproces, uden at dette medfører, at de kommer til at stå „i forskud“ med afgiften på det banderolerede lager.

I forbindelse med omlægningen vil de virksomheder, der vælger at afgiftsberigtige vinen i takt med udleveringen, have krav på godtgørelse af afgiften af det banderolerede varelager. Det foreslås, at dette beløb godtgøres virksomhederne over en periode på 2 år. Det er skønnet, at godtgørelserne i hvert af disse 2 år vil beløbe sig til 4-5 mill. kr.

Det foreslås, at loven sættes i kraft den 1. juni 1971. Når man har valgt dette tidspunkt, hænger det sammen med, at den nye toldlov og de lovændringer, som denne giver anledning til i forbrugsafgiftslovene, er foreslået sat i kraft den 1. april 1971. Disse lovforslags ikrafttræden vil give anledning til et betydeligt arbejdspres i toldvæsenet, og man har derfor fundet det praktisk af hensyn både til toldvæsenet og til virksomhederne i vinbranchen at vælge et senere ikrafttrædelsestidspunkt for det lovforslag, som hermed fremsættes. Branchens organisationer, med hvem lovforslaget har været indgående drøftet, har erklæret sig indforstået hermed.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg det til folketingets velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

Formålet med lovforslaget er udelukkende at tilpasse visse bestemmelser i de gældende skattelove til bestemmelserne i

det forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen, som indenrigsministeren har fremsat den 7. oktober 1970.

Det drejer sig om kildeskatteloven, udskrivningsloven, ligningsloven, sømandsskatteloven og kontrolloven. Stort set er der tale om rene konsekvensændringer, men der er dog et par forhold, som jeg gerne vil gøre nogle bemærkninger om.

Med de fremsatte ændringsforslag er der ikke taget endelig stilling til spørgsmålet om uændret videreførelse af de månedlige udbetalinger af kildeskate til kommunerne i januar kvartal 1972. Forholdet er jo her det, at bortfaldet af kommunernes bidrag til amtsfonden i dette kvartal sammen med sådanne uændrede udbetalinger af kildeskate fra staten vil indebære en forbedring af kommunernes likviditet på omkring 500 mill. kr.

Det er af kommunernes landsforening blevet fremført over for regeringen, at dette likviditetstilskud er taget i betragtning ved udarbejdelsen af de kommunale budgetter for 1971-72.

Regeringen har derfor fundet det rigtigst at lade de videre overvejelser af dette spørgsmål bero på en konkret vurdering af, i hvilket omfang dette forhold er taget i betragtning ved udarbejdelsen af de kommunale likviditetsoverslag. Det må også indgå i overvejelserne, at det beløb, der efter det nu foreliggende skal overføres til kommunerne i november 1971 som følge af slutopgøret af kildeskatten vedrørende 1970, ventes at udgøre godt 1.650 mill. kr. eller væsentlig mere end tidligere antaget.

Efter forslaget skal den nye amtskommunale indkomstskat tages i betragtning ved afgørelsen af, om skatterne overstiger de overgrænser, der er fastsat i de to af udskrivningslovens skatteloftsbestemmelser, der omfatter kommunal indkomstskat. I praksis vil det navnlig være udskrivningen til kommunerne og amtskommunerne, der bevirker, at bestemmelsen om en overgrænse for marginals-katten på $66\frac{2}{3}$ pct. i visse tilfælde kommer til anvendelse. Regeringen er opmærksom på, at denne bestemmelse ikke giver en helt tilfredsstillende løsning af problemet med de store forskelle i den kommunale indkomstbeskatning, og man vil arbejde videre med spørgsmålet om omlægningen af byrdefordelingen med hen-